॥ ७० ॥ अंगिरसांवरःद्रोणः ॥ ७९ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ भासंपश्यतदेकायदृष्टिर्भवेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तमिति दक्षादिदर्शनात्व्ययदृष्टित्वंतेषांज्ञात्वासर्वानिपनिराचकार ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ महाक्यसमकालंतुशिरोऽस्यविनिपात्यतां॥एकैकशोनियोक्ष्यामितथाकुरुतपुत्रकाः॥ ७०॥ वैशंपायनउवाच ततोयुधिष्ठिरंपूर्वमुवाचांगिरसांव रः॥संधत्स्वबाणंदुर्धर्षमद्दाक्यांतेविमुंचतं॥ ७३॥ततोयुधिष्ठिरःपूर्वधनुर्यृत्यपरंतपः॥तस्थौभासंसमुद्दिश्यगुरुवाक्यप्रचोदितः॥ ७२॥ ततोविततधन्वा नंद्रोणसंक्रनंदनं॥समुहूर्तादुवाचेदंवचनंभरतर्षभ॥ ७३॥पश्चैनंत्वंद्रमाग्रस्थंभासंनरवरात्मज॥पश्चामीत्वेवमाचार्यप्रत्युवाचयुधिष्ठिरः॥ ७४॥ समुहूर्तादिवपुनद्रीणस्तंत्रत्यभाषत॥ द्रोणउवाच अथरुक्षमिमंमांवाश्चातृन्वापित्रपश्चसि॥ ७५॥ तमुवाचसकीतेयःपश्चाम्येनंवनस्पति॥ भ वंतंचतथात्रातृन्भासंचेतिपुनःपुनः॥ १६॥ तमुवाचापसपैतिद्रोणोऽप्रीतमनाइव ॥ नैतन्छक्यंत्वयावेदुंलक्ष्यमित्येवकुत्सयन्॥ १०॥ ततोदुर्योधनादीं स्तान्धार्त्राष्ट्रांन्महायशाः॥ तेनैवक्रमयोगेनजिज्ञासःपर्यपद्धत॥ ०८॥ अन्यांश्रशिष्यान्भीमादीन्राज्ञश्रेवान्यदेशजान् ॥ तथाचसर्वेतत्सर्वपश्याम इतिकृत्सिताः॥ ७९॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवप०द्रोणशिष्यपरीक्षायांद्वात्रिंशद्धिकशततमोऽध्यायः॥ १३२॥ ॥ ७॥ ततोधनंजयंद्रोणःस्मयमानोऽभ्यभाषत॥ त्वयेदानींप्रहर्तव्यमेतहक्ष्यंविलोक्यतां॥ १॥ महाक्यसमकालंतेमोक्तव्योऽत्रभवेच्छरः॥ वित त्यकार्मुकंपुत्रतिष्ठतावन्मुहूर्तकं॥२॥एवमुक्तःसव्यसाचीमंडलीरुतकार्मुकः॥तस्थौभासंसमुद्दिश्यगुरुवाक्यप्रचोदितः॥३॥ मुहूर्त्तादिवतंद्रोणस्तथैव समभाषत॥पश्यस्येनंस्थितंभासंद्रमंमामपिचार्जुन॥४॥पश्याम्येकंभासमितिद्रोणंपार्थीभ्यभाषत॥नतृदक्षंभवंतंवापश्यामीतिचभारत॥५॥ ततः त्रीतमनाद्रोणोमुहूर्तादिवतंपुनः॥प्रत्यभाषतदुर्धर्षःपांडवानांमहारथं॥ ६ ॥भासंपश्यसियद्येनंतथाब्र्हिपुनर्वचः ॥ शिरःपश्यामिभासस्यनगात्रमिति सोऽब्रवीत्॥ ७॥ अर्जुनेनैवमुक्तसुद्रोणोॡष्टतनूरुहः॥मुंचस्वेत्यब्रवीत्पार्थसमुमोचाविचारयन् ॥ ८॥ ततस्तस्यनगस्थस्यक्षुरेणनिशितेनच॥शिरउत्ह त्यतरसापातयामासपांडवः॥ ९॥ तस्मिन्कर्मणिसंसिद्धेपर्यष्वजतपांडवं॥ मेनेचद्रुपदंसंख्येसानुबंधंपराजितं॥ १०॥ ७९॥ इतिआदिपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेद्वात्रिंशद्धिकशततमोऽध्यायः॥ १३२॥ 11 9 11 ॥ ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ २ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ५ ॥ 11 9 11 11 8 11 ॥ ७ ॥ ८ ॥ तस्यभासस्य नगस्थस्यदक्षायस्थितस्य ॥ ९ ॥ सानुबंधंससहायं ॥ १० ॥